

Ετήσια μνήμη Γέρ. Στέφανου της Συνοδείας των Δανιηλαίων

/ [Συναξαριακές μορφές](#)

Ο μακαριστός γέρων Στέφανος καταγόταν από το Παλαιοχώρι της περιοχής του Παγγαίου, περιοχή φημισμένη για την ιεροψαλτική της παράδοση. Σε νεαρή ηλικία, το 1947, αναχώρησε για τον ασκητικό βίο στην Αθωνική Πολιτεία μαζί με τον κατά σάρκα αδελφό του Γρηγόριο και τους συντοπίτες του Δανιήλ και Ακάκιο, εντασσόμενοι στο Ι. Κελλίον των Δανιηλαίων μοναχών.

Εκεί ακολούθησε τα διακονήματα της αγιογραφίας και της βυζαντινής μουσικής τέχνης, που καλλιεργούσε η Συνοδεία, στα οποία μάλιστα διακρίθηκε. Υπενθυμίζεται ότι ειδικά η άσκηση στη ψαλτική τέχνη θεμελιώθηκε από τον ξακουστό γέροντα του Κελλίου Δανιήλ, ο οποίος ήταν ακόλουθος της μελωδικής Σμυρναϊκής Σχολής. Ο μακαριστός πατήρ ήταν γνωστός για το πράο και νηφάλιο του χαρακτήρα του.

Ο γ. Στέφανος, μαζί με τους λοιπούς Πατέρες της Συνοδείας, διακρίθηκε σε πλείστες λατρευτικές ακολουθίες του Αγίου Όρους (πανηγύρεις, αγρυπνίες κ.λπ.), τις οποίες ελάμπρυνε με το χαρακτηριστικό ηχόχρωμα της φωνής του. Παρά το προχωρημένο της ηλικίας του επεδείκνυε απaráμιλλη αντοχή και υπομονή στις μεγάλες πανηγυρικές αγιορειτικές ολονυκτίες.

Είναι δε εξόχως χαρακτηριστικό, σε αυτήν την προβεβηκυία ηλικία συμμετείχε αφενός στις εκδηλώσεις του Συνεδρίου που διοργάνωσε η «Πεμπτουσία» κατά τον παρελθόντα Οκτώβριο (2014), επί τη επετείω των 200 ετών της λεγομένης Νέας Μεθόδου.

Αφετέρου, ότι κυριολεκτικά «έπεσε μαχόμενος». Συμμετέχοντας στην ιερά αγρυπνία επί τη μνήμη του αγ. Γεωργίου του εν Ιωαννίνους στο πλησίον Ιερό Κελλίον των Γερασιμαίων, ένιωσε αδιαθεσία κατά τη διάρκεια της Λιτής. Μετεφέρθη σύντομα στο Κελλί του και εν συνεχεία στις Καρυαίς για να του

παρασχεθεί ιατρική φροντίδα. Παρέδωσε το πνεύμα του, «εις Ον ηγάπησεν» και αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του τη στιγμή που ηχούσε η καμπάνα του Πρωτάτου για την ακολουθία του Εσπερινού, ανήμερα του αγίου Αντωνίου.

<http://bitly.com/23yMwfu>